Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XXXVII.

Wydana i rozesłana dnia 17. Stycznia 1853.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. Jänner 1853.

264.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 2. Października 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, tudzież podległych jej urzędów i organów dochodowych,

względem postępowania celnego z cachou (catechou, tak zwana ziemia japońska).

Wysokie c. k. Ministeryjum skarbu, porozumiawszy się z Ministerstwem handlu, spowodowanem jest postanowić, iż cachou (catechou, tak zwana ziemia japońska), któryto artykuł w dodanym do taryfy cłowej z dnia 6. Listopada 1851 r. alfabetycznym spisie towarów wzięty jest pod oddział taryfy 46. lit. *b)* „soki roślinne osobno nienazwane", przydany być ma do garbników, w oddziale 45. lit. *a)* taryfy wymienionych, a zatem w handlu wchodowym podlega opłacie cłowej po pięć krajcarów od cetnara cłowego.

Postanowienie to wejdzie z tym dniem w wykonanie, w którym od władzy przełożonej dojdzie do pojedynczych urzędów cłowych przez władzę przełożoną.

Co w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 18. Września 1852 roku l. 29427/1108 oznajmia się dla wiadomości i zastosowania się.

Krajewski m. p.

265.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 2. Października 1852,

wydane do wszystkich dwunastu wschodnich urzędów obwodowych, niemniej do bukowińskiego (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi komisyi gubernijalnej krakowskiej, celem wydania podobnego rozporządzeniu do sześciu zachodnich urzędów obwodowych i dotyczących władz tamtejszego okręgu *)),

o obowiązku kwaterodawców dawania żywności zakwaterowanym w pochodzie żołnierzom, i przepisanem wynagrodzeniu za to bez odwłoki i w gotowiznie należącem.

Z załączonego za reskryptem wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. Sierpnia r. b. l. 21998/2752 nadesłanego pisma poweźmie urząd obwodowy wiadomość, jakie rozporządzenie wysokie c. k. Ministeryjum wojny w porozumieniu się z wysokiem Ministerstwem spraw wewnętrznych, tudzież Ministerstwem skarbu, uwzględniając wysokie rozporządzenie ministrow-

---

*) Co się tycze miasta Lwowa i jego okręgu, wydano równocześnie odpowiednie polecenie do tutejszego magistratu, a oraz zawiadomiono o tem c. k. krajową Komendę wojskową z udzieleniem odpisów dla wiadomości tejże i ku wszelakiemu zarządzeniu.

264.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 2. Oktober 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, unterstehende Gefällsämter und Organe,

die Zollbehandlung des Cachou (Catechou, sogenannte japanische Erde) betreffend.

Das hohe k. k. Finanzministerium hat im Einvernehmen mit dem Handels-Ministerium zu bestimmen befunden, daß Cachou, (Catechou, sogenannte japanische Erde), welchem Artikel das alphabetische Waarenverzeichniß zum Zolltarife vom 6. November 1851 der Tarifs-Abtheilung 46 lit. b) „nicht besonders genannte Pflanzensäfte" zuweiset, den unter Abtheilung 45 lit. a) des Tarifes genannten Gärbestoffen anzureihen, folglich im Eingange mit fünf Kreuzer vom Zoll-Zentner zu verzollen sei.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den einzelnen Zollämtern durch die vorgesetzte Behörde zukommen wird.

Welches in Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 18. September 1852 Z. 29427/1108 zur Wissenschaft und Darnachachtung kundgegeben wird.

Krajewski m. p.

265.

Erlaß des Landesguberniums vom 2. Oktober 1852,

an sämmtliche zwölf östlichen Kreisämter und jenes von der Bukowina, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau zur weiteren gleichmäßigen Verfügung an die sechs westlichen Kreisämter und die betreffenden Behörden des dortigen Gebietes*),

hinsichtlich der Verpflichtung der Quartierträger zur Verpflegung der auf dem Durchzuge einquartierten Mannschaft und der hiefür zeitgerecht bar zu leistenden gesetzlichen Vergütung.

Aus der mit dem Erlaße des hohen Ministeriums des Innern vom 31. August d. J. Z. 21998/2752 herabgelangten Anlage wird das Kreisamt ersehen, welche Anordnung das hohe k. k. Kriegsministerium im Einvernehmen mit dem hohen Ministerium des Innern und der Finanzen zur Behebung einiger vorgekommenen Anstände bei der Vergütung der Verpflegung, welche der Quartierträger an die bei ihm

---

*) Bezüglich der Stadt Lemberg und ihres Weichbildes ist unter Einem die entsprechende Weisung an den dasigen Magistrat erlassen, und von dem Verfügten auch das k. k. Landes-Militär-Kommando unter Mittheilung von Abschriften zur Wissenschaft und etwa weiter beliebigen Veranlassung in Kenntniß gesetzt worden.

skie z dnia 31. Sierpnia 1852 r., zamieszczone w Dzienniku praw krajowych części XXXIII., pod nr. 221, wydać było spowodowanem, aby usunąć niektóre trudności co do wypłaty wynagrodzenia za żywność, jaką kwaterodawca udziela zakwaterowanym u siebie podczas pochodu żołnierzom, począwszy od sierżanta (feldwebla) i temuż równych stopni.

Gdy w rozporządzeniu wysokiego Ministerstwa wojny jest odniesienie się do reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa wojny z dnia 20. Czerwca 1851 r. nr. 4005 J., urzędowi obwodowemu nie udzielonego, przeto ku dokładniejszemu zrozumieniu owego rozporządzenia przeséła się odpis wzmiankowanego reskryptu.

Urząd obwodowy ma więc z uwzględnieniem stosunków tamecznego obwodu wydać do zwierzchności miejscowych i gmin odpowiedne polecenia, ażeby każdy komisarz stacyi pochodowej, a względnie każdy przełożony gminy i kwatermistrz na podstawie ruty marszowej, którą przeglądnąć i do Dziennika wpisać ma, umieszczając podczas pochodu żołnierzy,

1. każdemu kwaterodawcy nieochybnie i dokładnie oznajmił, czy zakwaterowanemu żołnierzowi udzielać ma żywność przepisaną (bez chleba), a w takim razie przez ile dni czynić to będzie, lub czyli tenże żołnierz sam się żywić obowiązany, a od kwaterodawcy tylko wspólnego ognia i naczynia kuchennego do gotowania domagać się ma prawo, tudzież aby

2. organa owe nie kontentowały się wydanem od żołnierzy zakwitowaniem miasto wynagrodzenia w gotowiźnie, niemniej aby otrzymane gotowizną wynagrodzenie nieochybnie i niezwłocznie doręczały każdemu kwaterodawcy.

Ma także urząd obwodowy wziąć pod rozwagę, czyliby ku tem pewniejszemu osiągnieniu zamiaru nie było rzeczą stosowną, przynajmniej w miejscach, gdzie właściciele domów po większej części czytać umieją, dawać drukować na karcie kwaterunkowej, z zostawieniem wolnego tylko co do cyfry wypełnić się mającego miejsca, krótką dla kwaterodawcy informacyję, jakie są w tym względzie jego obowiązki, jak długo one trwać mają, tudzież jakiego za to ma się spodziewać wynagrodzenia, albo w jakiby inny, okolicznościom miejscowym odpowiedny sposób zaradzić należało, iżby żaden kwaterodawca do cięższych, albo dłużej trwających obowiązków, nadto co najwyższem postanowieniem jest przepisano, nie był pociągany, i aby za powinności, których według przepisu podczas pochodu wojska dopełnił, otrzymał natychmiast istotnie należące mu się podług prawa zupełne wynagrodzenie.

Przy tej sposobności oznajmia się jeszcze urzędowi obwodowemu względem obchodzenia się z urlopnikami wojskowymi, co następuje:

auf dem Durchzuge einquartierte Mannschaft vom Feldwebel und den gleichgestellten Chargen abwärts geleistet hatte, mit Rücksicht auf den, im XXXIII. Stücke des Landes-Gesetz-Blattes Nr. 221 erscheinenden hohen Ministerial-Erlaß vom 31. August 1852 zu erlassen befunden hat.

Insoferne sich in der Anordnung des hohen Kriegsministeriums auf ein dem Kreisamte nicht bekannt gegebenes Reskript des hohen k. k. Kriegsministeriums vom 20. Juni 1851 Nr. 4005 J. bezogen wird, folgt zum näheren Verständnisse jenes Erlaßes eine Abschrift dieses Reskriptes mit.

Das Kreisamt hat demnach mit Berücksichtigung der dortkreisigen Verhältnisse die entsprechenden Weisungen an die Ortsobrigkeiten und Gemeinden zu erlassen, damit jeder Marschstazions-Kommissär und bezüglich jeder Gemeindevorsteher und Quartiermeister auf der Grundlage der eingesehenen und im Tagebuche vorgemerkten Marschroute bei der Unterbringung von Militär-Mannschaft auf dem Durchzuge

1. jedem Quartierträger zuverläßig und bestimmt verständige, ob er dem einquartierten Manne die vorgeschriebene Verpflegung (ohne Brot) und im bejahenden Falle, durch wie viele Tage zu verabfolgen habe, oder ob dieser Mann sich selbst zu verpflegen gehalten und von dem Quartierträger nur die gemeinschaftliche Benützung des Kochfeuers und des Kochgeschirres zum Abkochen anzusprechen befugt sei; damit ferner

2. jene Organe sich nicht mit der Quittirung statt der baren Vergütung von Seite des Militärs befriedigen und damit sie die bar erhaltene Vergütung auch wieder zuverläßig jedem Quartierträger unverzüglich erfolgen.

Das Kreisamt hat auch in Ueberlegung zu nehmen, ob zur sicheren Erreichung der Absicht nicht entsprechend wäre, wenigstens in Orten, wo die Mehrzahl der Hausbesitzer des Lesens kundig ist, auf dem Einquartierungszettel eine kurzgefaßte Anweisung des Quartierträgers über die Art und Dauer der ihm obliegenden Leistungen und zu gewärtigenden Vergütungen zur Ausfüllung bloß der Ziffer vorgedruckt seyen zu lassen, oder auf welche, den örtlichen Umständen angemessene sonstige Weise vorzusorgen seyn werde, damit kein Quartierträger zu größeren, oder länger dauernden Leistungen in Anspruch genommen werde, als die Allerhöchste Vorschrift bestimmt hat, und daß er für die nach Vorschrift erfüllten Obliegenheiten bei dem Militär-Durchzuge auch wirklich die ihm gesetzlich gebührende Vergütung vollständig und unverzüglich erhalte.

Bei diesem Anlaße wird dem Kreisamte noch in Betreff der Behandlung der Militär-Urlauber Folgendes bemerkt:

Odchodzących na urlop ludzi albo sam korpus wojskowy zbiéra w oddziały pochodowe (transporty), i jako taki oddział urlopników, żywiąc ich ze skarbu, do domu odséła, albo, jeśli idzie o pojedynczych ludzi, oddaje ich najbliższemu domowi transportowemu do odesłania; podobnie też postępuje się z urlopnikami do pułków wracającymi.

Odchodzący na urlop żołnierz pozostaje przeto w oddziale pochodowym, dopóki w domu nie stanie, a względnie, dopóki w bliskości domu swojego nie przybędzie do domu transportowego albo do okręgowej komendy werbunkowej, a otrzymawszy tu do rąk od pomienionej komendy paszport urlopowy, w przypadkach zaś prawem określonych oznaczone pieniądze na drogę (viaticum), od tej także chwili przestaje być nadal na utrzymaniu skarbowem; podobnie jak powracający pojedynczo urlopnik dopiero z dniem przedstawienia się pierwszej władzy wojskowej pobierać poczyna utrzymanie skarbowe, lecz od tego też czasu już nie samopas, ale w oddziale transportowym na miejsce przeznaczenia odséła się.

Tylko ludziom szczególnie dobrej konduity, zaopatrzonym w dostateczne zasoby pieniężne, na ich żądanie i w miejsca niedalekie dozwolić może komendant wojskowy odchodzić na urlop samopas; ci więc także przestając z dniem, którego się oddalają, być na utrzymaniu skarbowem, nie mają podczas podróży prawa żądać kwatery i żywności żołnierzom przynależnej.

Gołuchowski m. p.

Aneks 1. do nr. 265.

„Z Dziennika rozporządzeń dla c. k. wojska nr. 76go z dnia 20. Września 1852".

Okólne rozporządzenie Ministerstwa wojny z dnia 16. Września 1852 J. 5338.

Wynagrodzenie za obiad od kwaterodawcy dany żołnierzowi w pochodzie będącemu.

Doszły do tutejszej wiadomości zażalenia, że przepisane wynagrodzenie za obiad, jaki żołnierzowi podczas pochodu kwaterodawca dawa, od wojska, t. j. od komendanta oddziału albo transportu wbrew postanwieniom przepisu o kwaterunku z dnia 15. Maja 1851 r. §. 34 *), przełożonemu gminy, albo nastawnikowi urzędowemu nie zawsze w gotowiznie bywa wypłacane, ale często tylko bywa kwitowane, prócz tego, że żołnierze podczas pochodu u mieszczan lub włościan zakwaterowywani, w dodatku do żywności przemarszowej od kwaterodawcy niekiedy także bezpłatnie chleba się domagają.

---

*) Dziennik praw krajowych, część XV., nr. 91., str. 285.

Die auf Urlaub abgehenden Leute werden entweder von dem Truppenkörper selbst im Transporte zusammengestellt und als Urlauber-Transport in ärarischer Verpflegung in ihre Heimat abgesendet, oder in so ferne es einzelne Leute betrifft, dem nächsten Transports-Sammelhaufe zur Absendung übergeben und ein ähnliches Verfahren findet auch rücksichtlich der einrückenden Urlauber Statt.

Der auf Urlaub abgehende Mann bleibt daher bis zum Eintreffen in seine Heimat, respective in dem seiner Heimat nächst gelegenen Transportshause oder Werbbezirks-Kommando im Verbande des Transportes, erhält erst von dem letzteren den Urlaubspaß in die Hand und in den gesetzlich ausgesprochenen Fällen das bemessene Viaticum und tritt auch von diesem Zeitpunkte aus jeder weiteren ärarischen Verpflegung, gleichwie der einzeln einrückende Urlauber erst vom Tage seiner Vorstellung bei der ersten Militärbehörde in die ärarische Verpflegung tritt, von diesem Zeitpunkte aber auch nicht mehr einzeln, sondern im Verbande eines Transportes an seine Bestimmung gesendet wird.

Nur besonders gut konduisirten, mit genügenden Geldmitteln versehenen Leuten kann es auf ihr Einschreiten und auf geringe Entfernungen vom Truppen-Kommandanten gestattet werden, selbständig auf Urlaub abzugehen, auch diese Leute treten mit dem Tage ihres Abgehens vom Truppenkörper aus der ärarischen Verpflegung und haben daher während der Reise auf keine Militär-Kompetenz an Unterkunft und Verpflegung einen Anspruch.

Goluchowski m. p.

1. Beilage zu Nro. 265.

„Aus dem k. k. Armee-Verordnungsblatte Nr. 76, vom 20. September 1852."

Zirkular-Verordnung des Kriegs-Ministeriums vom 16. September 1852 J. 5338.

Vergütung für die von dem Quartierträger dem Soldaten auf dem Durchzuge verabreichte Mittagskost.

Es ist die Beschwerde vorgekommen, daß die gesetzliche Vergütung für die, von dem Quartierträger dem Soldaten auf dem Durchzuge verabreichte Mittagskost, vom Militär, d. i. von dem Truppen- oder Transports-Kommandanten gegen die Bestimmungen der Bequartierungs-Vorschrift vom 15. Mai 1851 §. 34 *) nicht immer bar an den Gemeinde-Vorsteher oder das hiezu aufgestellte ämtliche Organ geleistet, sondern häufig nur quittirt werde; daß ferner der bei dem Bürger oder Landmanne transen einquartierte Soldat von dem Quartierträger zur Durchzugs-Verpflegung nicht selten auch das Brot ohne Entgelt in Anspruch nimmt.

---

*) Landes-Gesetzblatt, XV. Stück, Nr. 91, Seite 285.

Aby usunąć postępowanie takie prawu przeciwne, a zarazem zastosować się do postanowienia reskryptu z dnia 20. Czerwca 1851 r. J. 4005 (Dziennik rozporządzeń wojskowych nr. 74. z r. 1851), i w przypadkach, wktórych żołnierz na kwaterze będący z powodu szczególnych stosunków służbowych gospodarstwem kuchennem w myśl §. 40. pomienionego przepisu o kwaterunku sam trudnić się nie może, kwaterodawcom zapewnić wynagrodzenie, jakie im za dawany obiad według prawa należy, Ministerstwo wojny w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych tudzież Ministerstwem skarbu postanawia, ku scisłemu zachowaniu co następuje:

Popierwsze. Za żywność, którą kwaterodawca żołnierzowi będącemu w pochodzie dostarcza, a która temuż wedle przepisu (Okólny reskrypt z dnia 23. Maja 1851 r. M. 3776 w Dzienniku rozporządzeń dla wojska nr. 65) przynależy, wojsko, t. j. komendant oddziału lub transportu powinien zaraz na miejscu do rąk przełożonego gminy, albo nastawnika ku temu przeznaczonego zapłatę w przepisanej kwocie w gotowiźnie uiszczać, na ten zaś cel dla wysłanych w marsz większych i mniejszych oddziałów wojska, tudzież dla oddziałów transportowych na opędzenie wydatków na żywność i inne potrzeby w marszu, odpowiedny zasób pieniężny każdą razą w takiej ilości ma być wymierzany i z kas wojskowych asygnowany, iżby wystarczył na pokrycie wydatków na wyżywienie podczas pochodu.

Powtóre. Zapłata w ciągu marszu ku ochronieniu kwaterodawcy od niesłusznego wymagania chleba tylko o tyle może mieć miejsce, o ile pozwalają na to przepisy normalne z dnia 29. Października 1816 r. A. 5913 i z dnia 29. Listopada 1839 r. A. 5285, mianowicie z tej ilości, którąby żołnierz od jednej do drugiej wypłaty leniku swego oszczędził, a coby czwartej części należytości jego nie przenosiło. Za scisłe dopełnienie tego rozporządzenia odpowiedzialni są komendanci w pochodzie będących oddziałów wojskowych i transportowych.

Potrzecie. Komendant będącego w marszu korpusu wojska, pocztu mniejszego lub oddziału transportowego, powinien przez wysłanych naprzód kwaterników, albo, gdzieby się to w poszczególnych wypadkach nie dało uskutecznić, zaraz przybywszy na stacyję marszową, przełożonemu gminy, a względnie urzędowi kwaterunkowemu za okazaniem ruty marszowej o ilości wojska w pochodzie będącego, niemniej ilości kwater dla oficerów, stron wojskowych i żołnierzy potrzebnych zawiadomić, a co do przynależnej żywności oznajmić, dla jakiej ilości i przez ile dni prawdopodobnie ma być dostarczona, tudzież kiedy, z uwzględnieniem postanowienia §fu 34. wspomnionego kilkakroć przepisu o kwaterunku, wypłacone będzie wynagrodzenie prawem określone.

Um diesen vorschriftswidrigen Vorgängen zu begegnen, und zugleich dem Quartierträger, mit Hinblick auf die Bestimmungen des Reskriptes vom 20. Juni 1851 J. 4005 (Armee-Verordnungsblatt Nr. 74 vom Jahre 1851), in den Fällen, in welchen der einquartierte Soldat nach seinen besondern Dienst-Verhältnissen für die Bereitung der Menage, im Sinne des §. 40 der vorzitirten Bequartierungs-Vorschrift nicht selbst sorgen kann, für die verabreichte Mittagskost die gesetzliche Vergütung zuzuwenden, wird einvernehmlich mit den k. k. Ministerien des Innern und der Finanzen zur genauen Nachachtung angeordnet:

Erstens. Die von dem Quartierträger dem Soldaten auf dem Durchzuge beigestellte, und nach den gesetzlichen Bestimmungen (Zirkular-Reskript vom 23. Ma 1851 M. 3776, Armee-Verordnungsblatt Nr. 65) gebührende Durchzugs-Verpflegung ist gleich an Ort und Stelle vom Militär, d. i. von den Truppen- oder Transports-Kommandanten an den Gemeinde-Vorstand, oder das hiezu berufene Gemeinde-Organ, in dem festgesetzten Betrage bar zu vergüten, und zu diesem Behufe den in Marsch gesetzten Truppen-Abtheilungen, Detachements- und Mannschafts-Transporten der zur Bestreitung der Verpflegs- und sonstigen Marsch-Auslagen nöthige Geldverlag stets in solcher Höhe zu bemessen und aus den Militärkassen anzuweisen, daß sie darin auch die Deckung der Auslage für die Durchzugs-Verpflegung finden.

Zweitens. Auf dem Marsche darf, um den Quartierträger gegen die ungebührliche Abforderung des Brotes zu schützen, die Reluizion nur so weit eintreten, als dieß die Normal-Vorschriften vom 29. Oktober 1816 A. 5913, und vom 29. November 1839 A. 5285, gestatten, nämlich für das was der Mann von einem Fassungstage zum anderen erspart, und was den vierten Theil der Gebühr nicht übersteigt. Für die genaue Einhaltung dieser Anordnung sind die Truppen- und Transports-Kommandanten der marschierenden Abtheilungen verantwortlich.

Drittens. Der Kommandant eines in Marsch gesetzten Truppenkörpers, Detachements oder Transportes hat durch vorausgesendete Quartiermacher, oder, wo dieß in einzelnen Fällen nicht thunlich wäre, gleich nach dem Eintreffen in der Marsch-Stazion dem Gemeinde-Vorstande, respective dem Quartier-Amte, unter Vorweisung der Marsch-Route, den marschierenden Stand, die Erforderniß an Quartieren für Offiziere und Parteien, dann Mannschaft mitzutheilen, und rücksichtlich der gebührenden Durchzugs-Verpflegung bekannt zu geben, für welchen Stand und durch wie viele Tage sie voraussichtlich zu leisten ist, und wann, mit Hinblick auf die Bestimmung des §. 34 der erörterten Bequartierungs-Vorschrift, die gesetzliche Vergütung werde geleistet werden.

Poczwarte. Postanowienie reskryptu okólnego z dnia 20. Czerwca 1851 r. J. 4005, ograniczające czas dawania żywności pochodowej, tycze się tylko ruchów, dyzlokacyi wojska i tym podobnych pochodów, bynajmniej zaś koncentracyj i chwilowego sprawienia wojsk, albo odkomenderowań dla celów wojskowych, których trwanie wyraźnie, lub z ich istoty naprzód jest oznaczone, w którychto ostatnich wypadkach przeto dawanie żywności pochodowej miejsce mieć powinno.

Aneks 2. do nr. 265.

Okólne rozporządzenie Ministerstwa wojny z dnia 20. Czerwca 1851. J. 4005/4037 i 4042.

Ministerstwo wojny kilka zapytaniami względem przeprowadzenia cesarskiego rozporządzenia z dnia 15. Maja 1851 r. o kwaterunku wojska (Dziennik rozporządzeń wojskowych nr. 65) jest spowodowanem do następujących objaśnień:

Do §. 3. Postanowienie tego paragrafu, iż każdy kwaterunek, gdzieby nie żądano umieszczenia przynajmniej na kwartał naprzód, jako pochodowy uważany być powinien, ma względem czasu, przez który żywność pochodową dostarczać należy, ograniczone tylko zastosowanie.

Oddział albowiem w pochodzie będący ma pozostać w używaniu żywności pochodowej tylko do dnia onego włącznie, w którym stanie na stacyi, jaka mu rozkazem marszowym za ostateczny kres, albo jaka w skutek rozkazu wstrzymania pochodu wskazaną będzie, z któregoto powodu dostarczanie żywności, nie zważając na prawdopodobne trwanie pobytu, z dniem bezpośrednio następującym ustać powinno.

Do §. 31. Ponieważ skarb państwa opłaca wynagrodzenie za żywność wojsku podczas pochodu dawaną, przeto nie należy celem częściowego pokrycia wydatku tego z leniku żołnierskiego wcale nic odciągać, albo zostawiać na korzyść skarbu; aleteż z drugiej strony, jak się to samo przez się rozumie, na rzecz żołnierza, jak długo pobiera żywność pochodową, nie ma się rachować ani mięso, ani jarzyna, ani żaden inny dodatek z powodu drożyzny.

Do §. 34. Uznaje Ministeryjum wojny potrzebę przypomnienia, iż należące się podczas pochodu kwaterodawcom wynagrodzenie za kwaterę, żywność i podściółkę dla koni, Komendant oddziału wojska maszerującego, albo transportowego nieochybnie ma wypłacać do rąk przełożonego, albo nastawnika gminy do tej sprawy umyślnie wyznaczonego bez żadnej zwłoki, a w razie, gdyby pobyt z powodu szczególnych zdarzeń, n. p. przypadków elementarnych, miał trwać przez czas dłuższy, w terminie, który w tym paragrafie jest oznaczonym.

Viertens. Die die Dauer der Durchzugs-Verpflegung beschränkende Bestimmung des Zirkular-Reskripts vom 20. Juni 1851 J. 4005, hat nur auf Truppen-Dislokazions- und ähnliche Marsch-Bewegungen Anwendung, keineswegs aber auf Konzentrirungen und derlei zeitliche Truppen-Aufstellungen, oder auf Kommandirungen für militärische Zwecke, deren Dauer entweder ausdrücklich, oder dem Wesen nach schon im Vorhinein bestimmt ist, in welch' letzteren Fällen daher allerdings die Durchzugs-Verpflegung Platz zu greifen hat.

2. Beilage zu Nro. 265.

Zirkular-Verordnung des Kriegs-Ministeriums vom 20. Juni 1851 J. 4005|4037 und 4042.

Durch mehrere in Absicht auf die Durchführung der kaiserlichen Verordnung vom 15. Mai 1851 über die Einquartierung des Heeres (Armee-Verordnungsblatt Nro. 65) hierorts vorgekommene Anfragen, findet sich das Kriegsministerium zu nachstehenden Erläuterungen veranlaßt:

Zum § 3. Die Bestimmung dieses Paragraphes, wornach jede Einquartierung, wenn die Unterkunft nicht wenigstens auf ein Vierteljahr in Vorhinein gefordert wird, als Durchzug zu behandeln ist, findet auf die Dauer der Durchzugs-Verpflegung nur eine beschränkte Anwendung.

Die marschirende Truppe hat nemlich bis einschließig des Einrückungs-Tages in die durch die Marsch-Ordre als letztes Ziel, oder bei Unterbrechung des Marsches in Folge eines Halt-Befehls in die durch den letzteren bezeichnete Stazion, im Genuße der Durchzugs-Verpflegung zu verbleiben, diese daher, ohne Rücksicht auf die voraussichtliche Dauer des Aufenthaltes, mit dem nächstfolgenden Tage aufzuhören.

Zum §. 31. Da die Vergütung für die Verpflegung der Mannschaft auf dem Durchzuge vom Staate geleistet wird, so hat zur theilweisen Deckung dieser Auslage von der Löhnung des Mannes durchaus kein Abzug oder Rücklaß zu Gunsten des Aerars Statt zu finden; dagegen ist, wie es sich eigentlich von selbst versteht, so lange der Mann im Genuße der Durchzugs-Verpflegung sich befindet, für denselben kein Fleisch-, Gemüse- oder sonstiger Theuerungsbeitrag aufzurechnen.

Zum §. 34. Erachtet das Kriegsministerium die Erinnerung für nothwendig, daß die den Quartierträgern bei Durchzügen gebührende Vergütung für die Unterkunft, die Verpflegung, und bei Pferden für die Streu, von dem Truppen-Abtheilungs- oder Transports-Kommandanten ohne Verzug, und bei einem durch besondere Zufälle, z. B. durch Elementar-Ereignisse ꝛc. herbeigeführten längeren Aufenthalte, in dem durch diesen Paragraph bezeichneten Termine zuverläßig an den Gemeinde-Vorstand, oder an den zu diesem Geschäfte aufgestellten Beamten geleistet werde.

Wynagrodzenie za kwatery dla oficerów i stron wojskowych podczas dłuższego zakwaterowania mają, dopóki nie zostanie wydaną nowa instrukcyja przepisująca tryb wyrachowywania się, krajowe Komendy wojskowe gminom, jak to dotychczas bywało, wypłacać z dotyczących kas wojennych.

266.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 2. Października 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych i wykonawczych urzędów i organów dochodowych,

o postępowaniu cłowem z figurami tragantowemi.

Z powodu wniesionego z pewnej strony zapytania, wysokie c. k. Ministeryjum skarbu postanowiło w porozumieniu się z wysokiem c. k. Ministerstwem handlu, iż figury tragantowe, o ile robione są z krochmalu, cukru i tragantu, według pozycyi taryfy 34 lit. *d)* jako konfekt 20 złr. od cłowego cetnara netto przy wprowadzeniu swojem oclone być mają.

W alfabetycznym spisie towarów, umieszczonym przy niemieckiem wydaniu powszechnej austryjackiej taryfy cłowej, wyrażono się: dragant, obacz tragant, pozycyja cłowa 46 *b)*.

Pomimo odwołania się tego do litery T. (tau), nie ma pod tą literą rzeczownika tragant.

Potrzeba przeto uzupełnić spis towarów przy literze T., należyte bowiem jest odwołanie się do pozycyi taryfowej 46 *b)*.

Któreto postanowienie w skutek wysokiego rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dniem 17. Września 1852 r. l 30856 obwieszcza się dla wiadomości i ku zastosowaniu się.

Krajewski m. p.

Die Vergütung für die Unterkunft der Offiziere und Parteien bei dauernder Einquartierung erfolgt, bis zum Erscheinen einer neuen Verrechnungs-Instrukzion, in der bisherigen Weise von den Landes-Militär-Kommanden an die Gemeinden aus den betreffenden Kriegskassen.

266.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 2. Oktober 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, ausübende Gefällsämter und Organe,

die Zollbehandlung der Tragant-Figuren betreffend.

Aus Anlaß einer Anfrage hat das hohe k. k. Finanz-Ministerium im Einverständnisse mit dem hohen k. k. Handels-Ministerium festgesetzt, daß Tragant-Figuren, insofern solche aus Stärkmehl, Zucker und Tragant verfertigt vorkommen, nach der Tarifspost 34 lit. d) als Konfekt mit 20 fl. pr. Zoll-Zentner netto im Eingange zu verzollen sind.

Im alphabetischen Waaren-Verzeichniße zur deutschen Ausgabe des allgemeinen österreichischen Zolltarifs heißt es: Dragant, siehe Tragant, Tarifsatz, 46 b).

Ungeachtet dieser Berufung auf den Buchstaben Tau kommt das Schlagwort Tragant unter diesem Buchstaben nicht vor.

Es ist hiernach dieses Waaren-Verzeichniß bei dem Buchstaben T. zu ergänzen, indem die Hinweisung auf den Tarifsatz 46 b) richtig ist.

Welches zu Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 17. September 1852 Z. 30856 zur Wissenschaft und Darnachachtung kundgegeben wird.

Krajewski m. p.

267.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 5. Października 1852,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych, tudzież magistratu lwowskiego, (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi komisyi gubernijalnej krakowskiej, ku podobnemu zarządzeniu w tamtejszym okręgu *),

jako ulega zmianie ustęp I. rozporządzenia z dnia 20. Lipca 1852 roku (Dziennik praw krajowych, część XXXII., nr. 210) względem nocyjonowania do domu przymusowej roboty wracających szupaśników do Lwowa nienależnych.

Wysokie c. k. Ministeryjum spraw wewnętrznych za porozumieniem się z wysoką c. k. naczelną Władzą Policyjną widziało się spowodowanem, zaprowadzony rozporządzeniem Rządu krajowego z dnia 20. Lipca 1852 roku do l. 27782 (Dziennik praw krajowych, część XXXII., nr. 210) przepis nocyjonowania do lwowskiego domu przymusowej roboty wracających szupaśników do Lwowa nienależnych zatwierdzić z tym dodatkiem, iż te nocyjonowania nie tylko na wniosek magistratu lwowskiego, ale także i na wniosek tutejszej c. k. Dyrekcyi policyjnej wykonywane być mają, z którejto przyczyny ustęp I. pomienionego rozporządzenia Rządu krajowego w ten sposób się zmienia, iż miasto słów „na wniosek magistratu lwowskiego" opiewać ma „na wniosek lwowskich miejscowych władz bezpieczeństwa".

O czem urząd obwodowy (magistrat) w skutek wysokiego rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 28. m. z. l. 22133, ku zastosowaniu się zawiadamia się.

Gołuchowski m. p.

268.

Rozporządzenie Namiestnika z dnia 5. Października 1852,

wydane do Naczelników wszystkich obwodów (za równoczesnem uwiadomieniem Naczelnika gubernijalnej komisyi krakowskiej i rządowej buchalteryi krajowej),

względem zapobieżenia przesadnemu rachowaniu dyjet i kosztów podróży ze strony osób sanitarnych.

Według rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 19. Września r. b. do l. 5485, Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem pismem gabinetowem z dnia 14. Września r. b. **) rozkazać, położyć tamę przesadnemu rachowaniu dyjet i kosztów podróży ze strony lekarzy.

---

*) Równocześnie wydano także odpowiednie polecenie do lwowskiej Dyrekcyi policyjnej.

**) Tem samem najwyższem pismem gabinetowem rozkazano także, miasto dyjet wyznaczać odpowiednie ryczałty wszystkim urzędnikom pełniącym służbę poza miejscem urzędu swojego, jeżeli tymże pewne miejsce urzędowania na czas dłuższy przeznaczono.

267.

Erlaß des Landesguberniums vom 5. Oktober 1852,

an sämmtliche Kreisämter und den Lemberger Magistrat, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau zur gleichmäßigen Verfügung im dortigen Gebiete*),

womit der I. Absatz des Erlaßes vom 20. Juli 1852 (Landes-Gesetzblatt, XXXII. Stück, Nr. 210), wegen Nozionirung der nach Lemberg nicht zuständigen Schubrevertenten in das Zwangsarbeitshaus abgeändert wird.

Das hohe k. k. Ministerium des Innern hat im Einvernehmen mit der hohen k. k. obersten Polizeibehörde, die mit dem Gubernial-Erlaße vom 20. Juli 1852 Z. 27782 (Landes-Gesetzblatt, XXXII. Stück, Nr. 210) eingeleitete Maßregel der Nozionirung der nach Lemberg nicht zuständigen Schubrevertenten in das Lemberger Zwangsarbeitshaus, mit dem Beisatze nachträglich zu genehmigen befunden, daß die Nozionirungen nicht nur über Antrag des Lemberger Magistrates, sondern auch über Antrag der hiesigen k. k. Polizei-Direkzion Statt zu finden haben; daher in dem vorbezogenen Gubernial-Erlaße der I. Absatz dahin abgeändert wird, daß statt den Worten „über Antrag des Lemberger Magistrates" zu gelten habe: „über Antrag der Lemberger Lokal-Sicherheitsbehörden."

Wovon das Kreisamt (der Magistrat) in Folge des hohen Ministerial-Erlaßes vom 28. v. M. Z. 22133 zur Nachachtung in die Kenntniß gesetzt wird.

Goluchowski m. p.

268.

Erlaß des Statthalters vom 5. Oktober 1852,

an sämmtliche Kreisvorsteher, (unter gleichzeitiger Bekanntgebung an den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau und jenen der Provinzial-Staats-Buchhaltung),

wegen Hintanhaltung übertriebener Aufrechnungen von Diäten und Reisekosten des Sanitäts-Personals.

Laut Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 19. September l. J. Z. 5485 haben Seine k. k. apostolische Majestät mit dem Allerhöchsten Kabinetsschreiben vom 14. September l. J. anzubefehlen geruht**), daß übertriebenen Aufrechnungen von Diäten und Reisekosten des ärztlichen Personals ein Ziel gesetzt werde.

---

*) Unter Einem ist auch an die Lemberger Polizei-Direkzion eine entsprechende Weisung erlassen worden.

**) Mit diesem Allerhöchsten Kabinetsschreiben wurde zugleich anbefohlen: „daß allen jenen Beamten, welche außer ihrem Amtssitze in Verwendung stehen, insoferne denselben ein bestimmter dauernder Amtssitz zugewiesen ist, statt der Diäten ein angemessenes Pauschale bestimmt werde."

Oznajmiając to.......... WMCPanu dla wiadomości Jego, i abyś według tego ściśle się zachował, a oraz lekarzy w sposób odpowiedny zawiadomił, wkładam to na Niego jako osobliwy obowiązek, byś z całą surowością nad tem czuwał, ażeby przy wydarzonych zarządzeniach komisyj lekarskich i przy wstępnych badaniach rachunków podróżnych, z tego powodu składanych, a które bez wyjątku rządowi krajowemu przekładać się mają, oceniając ściśle potrzebę i czas trwania takowej, żadnego niesłusznego zarachowania nie dopuszczano, a w szczególności nie nadużywano pozoru epidemij do przedsiębrania takowych podróży.

Gołuchowski m. p.

269.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 8. Października 1852,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych, powiatowych administracyj skarbowych, komisyj podatku dochodowego, tudzież urzędów podatkowych,

o postępowaniu stemplowem z duplikatami kart podatkowych, i o zniesieniu kary za stracenie takich kart przepisanej.

Ponieważ według ustępu *h)* taryfowej pozycyi 7. prowizorycznej ustawy z dnia 9. Lutego 1850 r. duplikaty pism urzędowych, stronom na ich żądanie wydawane, podlegają opłacie należytości stemplowej 30 kr. od arkusza, przeto tęż należytość także od duplikatów kart podatkowych w ten sposób opłacać należy, iż stempel 30. kr. do duplikatu wydanego według przepisu przyłączony (indosowany) być ma.

Z resztą czyni się uwagę, iż wydać nową kartę podatkową z powodu nieużyteczności dawnej, albo dla braku miejsca na zakwitowania dalszych wypłat podatkowych, albo też z powodu prenotacyj nowego jakiego podatku nie jest to wydawać duplikaty, duplikat bowiem jest zupełnem powtórzeniem pierwotnego pisma urzędowego, a zatem duplikat karty podatkowej powtórzeniem zakwitowań poprzednich wypłat podatkowych, gdy tymczasem w wypadkach wyżej wymienionych urzędownie na nowo wypisana być ma karta (książeczka) podatkowa.

Duplikat zupełny wymaga osobnej, tylko przez stronę spowodowanej czynności władz, z którejto przyczyny duplikaty pism urzędowych stemplowi 30 kr. podlegają. Atoli kara, która w patencie o podatku zarobkowym na nieusprawiedliwione zatracenie karty podatkowej w czwartej części należącego podatku jest przepisaną, na podstawie niniejszego postanowienia odtąd nie ma być płaconą.

Indem ich Euere .... hievon zur Wissenschaft und genauesten Darnachachtung so wie auch zur angemessenen Verständigung des Sanitäts-Personals in die Kenntniß setze, mache ich es Euerer .... zur besonderen Pflicht mit aller Strenge darauf zu sehen, daß bei Veranlassung ärztlicher Kommissionen und bei der Vorprüfung der Reise-Partikularien aus diesem Anlaße, welche sämmtlich dem Landes-Gubernium vorzulegen sind, in die Würdigung des Bedürfnißes und der Dauer der Reisen genau eingegangen, jede ungerechte Aufrechnung hintangewiesen und insbesondere nicht der Vorwand von Epidemien zur Unternehmung solcher Reisen mißbraucht werde.

Goluchowski m. p.

269.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 8. Oktober 1852,

an sämmtliche Kreisämter, Kameral-Bezirks-Verwaltungen, Einkommensteuer-Kommissionen und Steuerämter,

betreffend die Stempelbehandlung der Duplikate der Steuerscheine und die Aufhebung der Strafe für den Verlust eines Steuerscheines.

Nachdem zu Folge des Absatzes h) der Tarif-Post 7 des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar 1850 Duplikate, die auf Ansuchen einer Partei von einer ämtlichen Ausfertigung ausgestellt werden, der Stempelgebühr von 30 kr. von jedem Bogen unterworfen sind, so ist diese Gebühr auch von den Duplikaten der Steuerscheine in der Art zu entrichten, daß der Stempel von 30 kr. dem ausgefertigten Duplikate vorschriftmäßig angeheftet (indossirt) werde.

Uebrigens muß man bemerken, daß die Hinausgabe eines Steuerscheines wegen Unbrauchbarkeit des alten, oder wegen Mangel an Raum zur Abquittirung fernerer Steuerzahlungen, oder wegen Vorschreibung einer neuen Steuer nicht die Hinausgabe eines Duplikates ist, da ein Duplikat die vollständige Wiederholung der ursprünglichen ämtlichen Ausfertigung, und somit ein Duplikat des Steuerscheines auch eine Wiederholung der Bestätigungen über die vorausgegangenen Steuerzahlungen ist, während in den vorerwähnten Fällen eine neue ämtliche Ausfertigung eines Steuerscheines (Steuerbüchels) zu geschehen hat.

Ein vollständig ausgefertigtes Duplikat fordert eine besondere, nur durch die Partei veranlaßte Mühewaltung der Behörden, und aus diesem Grunde sind die Duplikate von ämtlichen Ausfertigungen dem Stempel von 30 kr. unterworfen. Dagegen hat es im Grunde dieser gesetzlichen Anordnung von der in dem Erwerbsteuer-Patente für den nicht gerechtfertigten Verlust des Steuerscheines mit dem vierten Theile der Steuergebühr festgesetzten Strafe sein Abkommen zu erhalten.

Co oznajmia się w skutek rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 1. Września 1852 r. do l. 16554/1123 dla wiadomości i zachowania się.

Krajewski m. p.

270.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 9. Października 1852,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi gubernijalnej komisyi krakowskiej ku dalszemu zarządzeniu w tamtejszym okręgu),

jako przed przyjęciem ludzi bez paszportu przytrzymanych i do zaciągu wojskowego stawionych potrzebnem jest wykazanie wieku, służbie wojskowej ulegającego.

Według oświadczenia c. k. krajowej Komendy wojskowej z dnia 6. t. m. l. 7955 Q. wysokie c. k. Ministeryjum wojny z powodu doniesionego sobie wypadku, iż pewny człowiek bez paszportu przytrzymany, nie posiadając przepisanego do służby wojskowej wieku, do wojska stawiony, w skutek reklamacyi jego ojca uwolnionym być musiał, a przez przewlokłą pertraktacyję uwolnienia wysoki skarb znaczne poniósł wydatki, widziało się spowodowanem, w celu zapobieżenia stawiennictwu ex officio przed dojściem wieku służbie wojskowej ulegającego, reskryptem z dnia 28. Sierpnia t. r. K. 2880 nanowo rozporządzić, że przed zaciągiem takich ludzi legalnie, t. j. za pomocą należycie stwierdzonej metryki chrztu, lub urodzenia wykazanem być ma, jako dosięgli wieku służbie wojskowej ulegającego, któryto dowód jest rzeczą stawiających zwierzchności miejscowych.

To rozporządzenie urzędowi obwodowemu dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 19. m. z. do l. 39680 (Dziennik praw krajowych, część XXXVI., nr. 254) dla własnej wiadomości i zachowania się, oraz ku nauczeniu przybieranych do asentowania urzędników z tem ostrzeżeniem oznajmia się, iż za każdą czynność temu rozporządzeniu przeciwną komisyja asenterunkowa surowo odpowiedzialną zostaje.

Gołuchowski m. p.

Dieß wird in Folge Erlaßes des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 1. September 1852 Z. 16554/1123 zur Wissenschaft und Darnachachtung kundgemacht.

Krajewski m. p.

270.

Erlaß des Landesguberniums vom 9. Oktober 1852,

an sämmtliche Kreisämter] (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau zur weiteren Veranlassung im dortigen Gebiete),

betreffend die Nachweisung des erreichten militärpflichtigen Alters der paßlos gestellten Individuen vor ihrer Annahme.

Laut Eröffnung des k. k. Landes-Militär-Kommando vom 6. d. M. Z. 7955 Q. hat das hohe k. k. Kriegsministerium, veranlaßt durch den Hochselbem zur Kenntniß gelangten Fall, daß ein paßlos ergriffenes Individuum unter dem militärpflichtigen Alter gestellt, über Reklamazion seines Vaters entlassen werden mußte, und dem hohen Aerar durch die verzögerte Entlassungs-Verhandlung ein bedeutender Unkostenbetrag erwachsen ist, mit dem hohen Reskripte vom 28. August d. J. K. 2880, daß Niemand vor erreichtem militärpflichtigem Alter ex officio zur Stellung gebracht werden dürfe — erneuert zu befehlen befunden, daß vor Annahme solcher Individuen deren erreichtes militärpflichtiges Alter immer legal, d. h. mittelst Vorlage eines gehörig bestätigten Tauf- oder Geburtscheines nachgewiesen seyn müsse, was die Sache der sie stellenden Ortsobrigkeiten ist.

Hievon wird das Kreisamt im Nachhange zur hierortigen Verordnung vom 19. d. M. Z. 39680 (Landes-Gesetzblatt, XXXVI. Stück, Nr. 254) zur eigenen Wissenschaft und Darnachachtung dann Belehrung der der Assentirung beigezogenen Beamten mit dem Bedeuten verständiget, daß für jedes Dagegenhandeln die Assentirungs-Kommission strenge verantwortlich verbleibe.

Golnchowski m. p.

271.

Rozporządzenie Prezydyjum krajowego z dnia 10. Października 1852,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych włącznie z Bukowiną (za równoczesnem udzieleniem odpisu krajowej władzy szkolnej i gubernijalnej komisyi krakowskiej),

którem zaostrza się scisłe wykonanie istniejących przepisów względem budowli kościołów lub szkół, do których dobra kameralne lub fundusz jaki publiczny przyczyniać się ma.

Wysokie Ministeryjum wyznań i oświecenia, otrzymawszy z powodu poszczególnego wypadku osobne pismo wysokiego Ministerstwa skarbu, znalazło się według reskryptu z dnia 20. Września r. b. l. 9544/972 spowodowanem, rozporządzić, aby politycznym władzom krajowym i organom, którym służy branie wpływu na budowlę kościołów lub szkół, obostrzono scisłe wykonanie istniejących we względzie takowych budowli przepisów, osobliwie zaś tymże zalecono, aby bez poprzedniego nakazanego zniesienia się z dotyczącą władzą administracyjną nie pozwalać przedsiębrania żadnych budowli szkół lub kościołów, do których dobra kameralne lub fundusz jaki publiczny przykładać się powinien.

O tem rozporządzeniu zawiadamia się urząd obwodowy ku scisłemu zachowaniu się i dalszemu zarządzeniu.

Gołuchowski m. p.

272.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. Października 1852 *),

jakie warunki w rozpisywanych konkursach ku obsadzeniu cywilnych miejsc funduszowych w c. k. akademii wiedeńsko-nejsztadtzkiej, tudzież akademii inżynijerów, a które kompetenci w prośbach swych wykazać powinni, zamieszczać należy.

Uczyniono to spostrzeżenie, że podania kompetentów o cywilne miejsca funduszowe w akademii wiedeńsko-nejsztadtzkiej, tudzież akademii inżynijerów, co do okazu warunków, jakie dokumentami fundacyjnemi i dodatkowemi ustawami są określone, bywają niedokładnemi.

*) Odpis tego rozporządzenia ministeryjalnego udzielono pismem Rządu krajowego z dnia 15. Października 1852 r. do l. 44061, galicyjskiemu wydziałowi stanowemu celem zachowania się przy rozpisywaniu konkursów na miejsca funduszowe w c. k. akademii nejsztadtzkiej, tudzież akademii inżynijerów.

271.

Erlaß des Landes-Präsidiums vom 10. Oktober 1852,

an sämmtliche Kreisämter mit Einschluß der Bukowina, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an die Landes-Schulbehörde und die Gubernial-Kommission in Krakau),

womit die genaue Beobachtung der bestehenden Vorschriften, in Ansehung jener Kirchen- oder Schulbaulichkeiten, zu deren Kosten ein Staatsgut oder ein öffentlicher Fond beizutragen hat, eingeschärft wird.

Das hohe Kultus- und Unterrichtsministerium hat sich zu Folge Erlaßes vom 20. September l. J. Z. 9544/972 über ein an Hochdasselbe aus Anlaß eines besonderen Falles gelangtes spezielles Ansinnen des hohen Finanzministeriums zu der Verfügung bestimmt gefunden, daß den politischen Landesbehörden und Organen, denen in Bezug auf Kirchen- oder Schulbaulichkeiten eine Ingerenznahme zusteht, die genaue Beobachtung der bezüglich solcher Baulichkeiten bestehenden Vorschriften eingeschärft und dieselben speziell verhalten werden, keine Baulichkeiten an Schulen oder Kirchen, zu deren Kosten ein Staatsgut oder ein öffentlicher Fond beizutragen hat, vornehmen zu lassen, ohne vorher die vorschriftsmäßige Rücksprache mit der betreffenden Verwaltungsbehörde gepflogen zu haben.

Von dieser Verfügung wird das Kreisamt zur genauen Darnachachtung und weiteren Veranlassung in die Kenntniß gesetzt.

Goluchowski m. p.

272.

Erlaß des Ministeriums des Innern vom 11. Oktober 1852*),

womit die in den Konkurs-Ausschreibungen für Zivil-Stiftplätze in der k. k. Wiener-Neustädter- und Genie-Akademie einzuschaltenden Erfordernisse, welche die Bewerber in ihren Gesuchen nachzuweisen haben, bestimmt werden.

Es ist hervorgekommen, daß die Gesuche der Kompetenten um Zivil-Stiftplätze in der Wiener-Neustädter- und Genie-Akademie hinsichtlich der Nachweisung der stiftungsmäßigen und durch nachträgliche Gesetze vorgezeichneten Bedingungen mangelhaft erscheinen.

*) Eine Abschrift dieses Ministerial-Erlaßes ist mit der Zuschrift des Landesguberniums vom 15. Oktober 1852 Z. 44061 dem galizisch-ständischen Ausschuße zur Berücksichtigung bei vorkommenden Konkurs-Ausschreibungen für Stiftplätze in der k. k. Wiener-Neustädter- und Genie-Akademie mitgetheilt worden.

Głównej tego przyczyny szukać zapewne należy w niedokładności rozpisywanych właściwych konkursów, czem się dzieje, że aspiranci nie nabywają dokładnej i pewnej wiadomości o warunkach, jakie udowodnić należy, a w ogóle nie udziela się jasnego pojęcia o zasadach udziału w tych instytutach.

Aby więc temu nieładowi zaradzić, a w szczególności pożądaną jednostajność osiągnąć, jest rzeczą stosowną w rozpisywanych w konkursach warunki osiągnienia takich miejsc funduszowych z jak największą dokładnością przepisać.

Co do miejsc funduszów w akademii wiedeńsko-nejsztadtzkiej, której pierwsze cztery klasy oddzielono dla instytutów kadeckich, zechcesz Wasza Ekscelencyja polecić, by prócz warunków w dokumencie fundacyjnym wymaganych, z uwzględnieniem postanowień wydanego w skutek najwyższej uchwały z dnia 8. Grudnia 1849 r. dekretu nadwornego z dnia 16. Grudnia 1849 r. do l. 25967 umieszczano, co następuje:

W podaniu ma być dokładnie i sumiennie wyrażono, ile kandydat ma rodzeństwa, nadto czyli i które z tegoż ma już swe opatrzenie, albo jest w posiadaniu jakiego miejsca funduszowego, lub stypendyjum i t. d.

Kandydat ma być rodowitym krajowcem N. N., ma być w takiem wieku, iżby rok jedynasty zupełnie, albo prawie skończył, dwunastego zaś nie przekroczył, ma wykazać, że trzecią normalną klasę z dobrym postępem ukończył, niemniej, że odbył szczepioną ospę i że jest zupełnie zdrowym.

W szczególności należy do prożby o to miejsce funduszowe dołączyć następujące alegata:

a) metrykę chrztu kandydata;

b) świadectwo ze szkół normalnych, tudzież z szkolnego kursu ostatniego;

c) wiarygodne świadectwo o ubóstwie rodziców i kandydata;

d) świadectwo szczepionej ospy;

e) świadectwo od lekarza wojskowego o fizycznem usposobieniu kandydata;

f) oświadczenie rodziców lub opiekunów, jako otrzymawszy to miejsce funduszowe, ponosić będą wydatki, jakieby umieszczenie kandydata czyniło jeszcze potrzebnemi;

g) rewers przez rodziców lub opiekunów wydany treści następującej: Ja niżej podpisany obowiązuję się niniejszem, iż syna mego N. N. (pupila N. N.), jeśli do jakiego c. k. wojskowego zakładu edukacyjnego przyjętym zostanie, c. k. służbie wojskowej poświęcę, i powrócenia onego pod żadnym pozorem domagać się nie będę.

Eine Hauptursache dieses Uebelstandes muß unzweifelhaft in der Unvollkommenheit der bezüglichen Konkurs-Ausschreibungen gesucht werden, wodurch die Aspiranten eine vollständige und bestimmte Kenntniß der nachzuweisenden Erfordernisse nicht erlangen, und wohl auch im Allgemeinen ein richtiger Begriff über die Theilnahme an diesen Instituten nicht gewährt wird.

Um nun diesem Uebelstande abzuhelfen, und überhaupt eine erwünschte Gleichförmigkeit zu erzielen, erscheint es zweckmäßig, in den Konkurs-Ausschreibungen die Erfordernisse zur Erlangung solcher Stiftungsplätze mit möglichster Genauigkeit vorzuschreiben.

Bezüglich der Stiftsplätze in der Wiener-Neustädter-Akademie, welche nunmehr in den ersten vier Klassen auf die Kadeten-Institute übertragen sind, wollen Euere .... nebst den sonstigen stiftsbriefmäßigen Bedingungen, mit Beachtung der Bestimmungen des in Folge Allerhöchster Entschließung vom 8. Dezember 1849 erlassenen Hofdekretes vom 16. Dezember 1849 Z. 25967 Folgendes einschalten lassen:

In dem Gesuche ist die Anzahl der Geschwister des Kandidaten, dann ob und welche von ihnen versorgt sind, oder einen Stiftungsplatz oder Stipendium u. s. w. genießen, genau und gewissenhaft anzugeben.

Der Kandidat muß seiner Geburt nach dem Lande N. N. angehören, das eilfte Lebensjahr ganz oder beinahe vollendet und das 12. nicht überschritten haben, er muß die dritte Normalschulklasse mit gutem Erfolge zurückgelegt haben, geimpft und vollkommen gesund seyn.

Die Gesuche um diesen Stiftungsplatz sind insbesondere zu belegen:

a) mit dem Taufscheine des Kandidaten;
b) mit dem Normalschul-Zeugnisse und dem Schulzeugnisse aus dem letzten Semester;
c) mit einem glaubwürdigen Zeugnisse über die Mittellosigkeit der Aeltern und des Kandidaten;
d) mit dem Impfungs-Zeugnisse;
e) mit dem militärärztlichen Zeugnisse über seine Tauglichkeit;
f) mit der Erklärung der Aeltern oder Vormünder, daß sie bereit sind, für den Fall der Erlangung dieses Stiftungsplatzes die zur Unterbringung des Kandidaten allenfalls noch nöthigen Auslagen zu tragen, und
g) mit dem Folgenden von den Aeltern oder Vormündern ausgestellten Reverse:
„Ich Endesgefertigter verpflichte mich hiemit meinen Sohn N. N. (Mündel N. N.) dem k. k. Militär zu widmen, falls er in eine k. k. Militär-Bildungs-Anstalt aufgenommen wird, so wie auch denselben unter keinem Vorwande rückzuverlangen.“

Do wniesienia takiej, bezpośrednio do.......... podać się mającej prożby naznacza się termin do..........

Co się tycze miejsc funduszowych w c. k. akademii inżynijerów w Kloster-Bruck, ileby jeszcze bezpośrednio tamże przyjęcie miało miejsce, ta zachodzi odmiana, iż kandydaci powinni być w takim wieku, iżby rok 13[ty] zupełnie lub prawie ukończyli, 14[go] zaś nie przeszli, tudzież że mają umieć dobrze język niemiecki, którąto okoliczność udowodnić potrzeba.

Zresztą prożby nie opatrzone wszystkiemi alegatami, już od władz krajowych ku należytemu zaopatrzeniu zwracane być mają, aby wnioski niedostatecznie alegatami wsparte w pertraktacyję nie wchodziły, ani c. k. Ministerstwu nie bywały przekładane.

Bach m. p.

273.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 14. Października 1852,

(Dziennik praw państwa, część LXIV., nr. 211, wydana dnia 30. Października 1852),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego, w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, podaje się objaśnienie o wymierzeniu należytości od wyroków co do przywrócenia do dawnego stanu i od wyroków przedstanowczych (interlokutów).

Wedle pozycyi taryfow. 103 I., A. i B. ustawy o należytościach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850, jeżeli wartość przedmiotu spornego nie przenosi kwoty złotych reńskich 200, nie zachodzi żadna różnica między wyrokami w sprawie głównej a wyrokami wpadkowemi, między wyrokami warunkowemi a bezwarunkowemi, pierwszemi a powtórnemi instancyi pierwszej, w sporze jednym a tym samym. Ztąd więc wypływa, iż wyroki co do żądanego przywrócenia do dawnego stanu, z powodu nowo-wynalezionych dokumentów bez różnicy, czy przywrócenia żądano przeciw wyrokowi w rzeczy głównej, czy też w rzeczy wpadkowej, tudzież wyroki przedstanowcze, jeżeli wartość przedmiotu spornego nie przenosi ilości złotych reńskich 200, należytościom podlegają według pozycyi taryfowej 103 I., A. i B.

Jeżeli wartość sporu przenosi ilość złotych reńskich 200, wówczas wyroki co do przywrócenia do dawnego stanu, z powodu nowo-wynalezionych dokumentów, tudzież wyroki przedstanowcze, w skutek ustawy bowiem podlega tylko wyrok ostateczny prawomocny należytości, wedle poz. taryf. 104 *d)* nie są przedmiotem opłaty. Wyroki co do żądanego przywrócenia do dawnego stanu,

Zur Einbringung dieses, unmittelbar bei .... einzureichenden Gesuches wird die Frist bis .... festgesetzt.

Bezüglich der Stiftungsplätze in der k. k. Genie-Akademie zu Kloster Bruck tritt, in so ferne noch eine unmittelbare Aufnahme dahin erfolgen wird, die Aenderung ein, daß die Kandidaten das 13. Lebensjahr ganz oder beinahe vollendet, und das 14. nicht überschritten haben dürfen, und daß sie der deutschen Sprache mächtig seyn müssen, worüber der Beweis beizubringen ist.

Uebrigens sind unvollständig instruirte Gesuche sogleich von den Landesbehörden zur gehörigen Instruirung zurückzustellen, damit nicht unvollkommen belegte Anträge der weiteren Verhandlung unterzogen und anher vorgelegt werden.

Bach m. p.

273.

Erlaß des Finanzministeriums vom 14. Oktober 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXIV. Stück, Nro. 211, ausgegeben am 30. Oktober 1852),

wirksam für alle Kronländer,

womit, im Einverständnisse mit dem Justizministerium, über die Gebührenbemessung von Urtheilen auf Wiedereinsetzung in den vorigen Stand und von Bei-Urtheilen die Belehrung erlassen wird.

Nach der Tarifpost 103 I. A und B der Gebührengesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 ist, wenn der Werth des Streitgegenstandes den Betrag von 200 Gulden nicht überschreitet, zwischen Urtheilen in der Hauptsache und über einen Inzidenzpunkt, zwischen bedingten und unbedingten, ersten und wiederholten Erkenntnissen erster Instanz in derselben Streitsache ein Unterschied nicht zuläßig. Hieraus folgt, daß Erkenntnisse über die angesuchte Wiedereinsetzung in den vorigen Stand, wegen neu aufgefundener Behelfe, es mag die Wiedereinsetzung gegen ein Urtheil in der Hauptsache oder über einen Inzidenzpunkt angesucht worden seyn, dann die Bei-Urtheile, falls der Werth des Streitgegenstandes den Betrag von 200 Gulden nicht überschreitet, der Tarifpost 103 I. A und B unterliegen.

Ueberschreitet der Werth des Streitgegenstandes den Betrag von 200 Gulden, so sind die Urtheile auf die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen neu aufgefundener Behelfe und die Bei-Urtheile, da das Gesetz nur das rechtskräftige End-Urtheil einer Gebühr unterwirft, nach der Tarifpost 104 d) kein Gegenstand einer Abgabe. Erkenntnisse über die angesuchte Wiedereinsetzung in den vorigen Stand we-

z powodu zaniedbanego terminu peremtorycznego, należą do wyroków w sporach wpadkowych, i jako takowe zawsze podlegają należytościom (ob. poz. taryf. 103 I., A. B. C.).

Baumgartner m. p.

274.

Rozporządzenie Ministerstw finansów i handlu z dnia 14. Października 1852,

(Dziennik praw państwa, część LXIV., nr. 212, wydana dnia 30. Października 1852),

na mocy którego woda z kwiecia pomarańczowego, wporządkowaną zostaje między artykuły lekarskie i parfumowe szlachetne.

C. k. Ministerstwa finansów i handlu, w wzajemnem porozumieniu uznają za stosowne, wodę z kwiatu pomarańczowego *(aqua naphae)* wporządkować między artykuły lekarskie i parfumowe szlachetne do pozycyi 43 *a)* powszechnej taryfy celnej austryjackiej.

Niniejsze rozporządzenie wejdzie w wykonanie w urzędach celnych z tym dniem, w którym dojdzie ich dotyczące zawiadomienie przez władzę przełożoną.

Baumgartner m. p.

275.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 22. Października 1852,

(Dziennik praw państwa, część LXIV., nr. 213, wydana dnia 30. Października 1852),

moc mające dla wszystkich krajów wspólnego związku celnego,

którem dozwala się sprowadzać sól dygiestującą z zagranicy za cłem zniżonem na 5 krajcarów od cetnara, także i do produkcyi ałunu.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu, dozwala się niniejszem sprowadzać sól dygiestującą z zagranicy także i do produkcyi ałunu za cłem zniżonem na pięć krajcarów od cetnara *sporco*, za pozwoleniem władzy finansowej krajowej i z przestrzeganiem warunków, przez tęż w każdym poszczególnym razie ustanowionych.

Baumgartner m. p.

gen versäumter Fallfrist gehören unter die Erkenntnisse über einen Inzidenzstreit und sind immer gebührenpflichtig. (S. Tarifpost 103 I. A, B, C.).

Baumgartner m. p.

274.
Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 14. Oktober 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXIV. Stück, Nr. 212, ausgegeben am 30. Oktober 1852),

womit Pomeranzenblüthen-Wasser im Zolltarife unter die edlen Arzenei- und Parfümerie-Stoffe eingereihet wird.

Die Ministerien der Finanzen und des Handels haben im gegenseitigen Einverständnisse Pomeranzenblüthen-Wasser (aqua naphae) unter die edlen Arzenei- und Parfümerie-Stoffe, Post 43 a) des allgemeinen österreichischen Zolltarifes einzureihen befunden.

Gegenwärtige Verfügung tritt bei den Zollämtern von dem Tage angefangen in Wirksamkeit, an dem ihnen die betreffende Verständigung von Seite der vorgesetzten Behörde zukommt.

Baumgartner m. p.

275.
Erlaß des Finanzministeriums vom 22. Oktober 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, Stück LXIV., Nr. 213, ausgegeben am 30. Oktober 1852),

wirksam für alle Länder des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

womit der Bezug des Digestivsalzes aus dem Auslande gegen einen begünstigten Zoll von fünf Kreuzern pr. Zentner auch zur Alaun-Erzeugung gestattet wird.

Im Einverständnisse mit dem Handelsministerium wird gestattet, daß Digestivsalz auch zur Verwendung bei der Alaun-Erzeugung aus dem Auslande gegen den begünstigten Zoll von fünf Kreuzern für den Zentner Sporko, mit Bewilligung der Finanz-Landesbehörde und gegen Beobachtung der von derselben für jeden einzelnen Fall festgesetzten Vorsichten, eingeführt werden darf.

Baumgartner m. p.

276.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 23. Października 1852 *),

wydane do wszystkich urzędów obwodowych i do magistratu lwowskiego, (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi gubernijalnej komisyi krakowskiej ku dalszemu zarządzeniu w tamtejszym okręgu),

względem obowiązku gromad (gmin) dostarczania potrzebnych rzeczy do urządzenia aresztów, tudzież sztokhauzów żandarmeryjnych.

Wysokie Ministerstwo spraw wewnętrznych, porozumiawszy się uprzednio z wysoką c. k. naczelną Władzą Policyjną, oznajmiło reskryptem z dnia 18. Września 1852 r. l. 22742, jako nie podpada to żadnej wątpliwości, że nie można na gminy wkładać obowiązku dostarczania sprzętów kuchennych i stołowych w aresztach i sztokhauzach pułków żandarmeryi, ileże normalna ustawa o kwaterunku z dnia 25. Lipca 1851 roku (Dziennik praw krajowych, część XXXI., nr. 256, str. 773) nie zawiera w tym względzie żadnego osobnego przepisu.

Atoli dostarczenie rzeczy, w wykazie D. ustawy o kwaterunku poszczególnionych, a służących do urządzenia sztokhauzów i aresztów, mianowicie tapczanów, sienników, koców, konwi na wodę i lamp, jest według §. 6. rzeczonej ustawy obowiązkiem gmin, a względnie konkurującego kraju całego.

Te z powodu osobnego zapytania od wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych wydane postanowienia udziela się urzędowi obwodowemu (magistratowi) odnośnie do pomienionej ustawy o kwaterunku, ku zachowaniu się według tychże.

Gołuchowski m. p.

---

*) O treści tego rozporządzenia zawiadomiono wraz także c. k. pułkową Komendę żandarmeryi, a krajowej buchalteryi rządowej udzielono odpis dla wiadomości tejże.

276.

Erlaß des Landesguberniums vom 23. Oktober 1852*),

an sämmtliche Kreisämter und den Lemberger Magistrat, unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau zur weiteren Veranlassung bezüglich des dortigen Gebietes),

betreffend die Verpflichtung der Gemeinden zur Beischaffung der Erfordernisse für die Einrichtung der Gensd'armerie-Arreste und Stockhäuser.

Nach vorläufigem Einvernehmen mit der hohen k. k. Obersten Polizeibehörde hat das hohe Ministerium des Innern mit dem Erlaße vom 18. September 1852 Z. 22742 bedeutet: daß es keinem Zweifel unterliege, daß die Beischaffung der Koch- und Ausspeisungs-Geräthe für die Arreste und Stockhäuser der Gensd'armerie-Regimenter den Gemeinden nicht zur Pflicht gemacht werden kann, weil das Bequartierungs-Normale vom 25. Juli 1851 (Landes-Gesetzblatt, XXXI. Stück, Nr. 256, Seite 773) hierüber keine spezielle Vorschrift enthält.

Die Beistellung der in dem Ausweise D. des Bequartierungs-Normale angeführten Gegenstände zur Einrichtung der Stockhäuser und Arreste, nämlich: Pritschen, Strohsäcke, Kotzen, Wasserbehälter und Lampen, liegt dagegen nach dem §. 6 des besagten Normale den Gemeinden und rücksichtlich der Landeskonkurrenz ob.

Diese aus Anlaß einer speziellen Anfrage herabgelangten Bestimmungen des hohen Ministeriums des Innern, werden dem Kreisamte (Magistrate) mit Beziehung auf das gedachte Bequartierungs-Normale zur Darnachachtung mitgetheilt.

Goluchowski m. p.

---

*) Von dem Inhalte dieses Erlaßes ist unter Einem auch das k. k. Gensd'armerie-Regiments-Kommando verständigt, und eine Abschrift desselben der Provinzial-Staatsbuchhaltung zur Wissenschaft mitgetheilt worden.

277.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 26. Października 1852,

(Dziennik praw państwa, część LXIV., nr. 214, wydana dnia 30. Października 1852),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których ma moc prowizoryczna ustawa z dnia 17. Marca 1840 r., nr. 170 Dzien. pr. państwa,

którem się ogłasza, iż czynności wedle §§. 74, 79 i 80 prowizorycznej ustawy gminnej z dnia 17. Marca 1849, z wyjątkiem nakładów na podatki pośrednie, 20ty procent tychże przewyższających, w §. 79 wspomnionych, i z wyjątkiem operacyj kredytowych, w §. 80 namienionych, zostawione zostały regulacyi przez ustawę krajową, tymczasem zawisłemi się czynią od zezwolenia Namiestników.

Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Października 1852, raczył Najjaśniejszy Pan Jego Ces. Król. Mość rozporządzić, iż tymczasem, zanim wydane zostaną w przyszłości nowe ustawy gminne, te czynności, które wedle §§fów 74, 79 i 80 prowizorycznej ustawy gminnej z dnia 17. Marca 1849 zostawione są regulacyi przez ustawę krajową, z wyjątkiem nakładów na podatki pośrednie 20ty procent przewyższających, w §fie 79 wspomnionych, niemniej z wyjątkiem operacyj kredytowych, w §fie 80 namienionych, które rozstrzygane będą przez Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem finansów, zawisłemi zostają li tylko od zezwolenia Namiestnikostw i Rządów krajowych.

Niniejsze atoliż postanowienia dotyczą tych tylko gmin wiejskich i miast, które nie otrzymały dotąd statutu własnego.

Bach m. p.

277.

Verordnung des Ministers des Innern vom 26. Oktober 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXIV. Stück, Nro. 214, ausgegeben am 30. Oktober 1852),

giltig für die Kronländer, in welchen das provisorische Gemeinde-Gesetz vom 17. März 1849, Nr. 170 des Reichs-Gesetzblattes, in Wirksamkeit besteht,

wodurch die, nach den §§. 74, 79 und 80 des provisorischen Gemeinde-Gesetzes vom 17. März 1849, einem Landes-Gesetze vorbehaltenen Geschäfte, mit Ausnahme der im §. 79 erwähnten 20 Perzent der indirekten Steuern übersteigenden Umlagen, und der im §. 80 bemerkten Kredits-Operazionen, von der Bewilligung der Statthalter abhängig gemacht werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 24. Oktober 1852 zu verordnen geruht, daß einstweilen bis zur Erlassung der künftigen Gemeinde-Ordnungen jene Geschäfte, welche nach den §§. 74, 79 und 80 des provisorischen Gemeinde-Gesetzes vom 17. März 1849 einem Landes-Gesetze vorbehalten sind, mit Ausnahme der im §. 79 erwähnten 20 Perzent der indirekten Steuern übersteigenden Umlagen, und der im §. 80 bemerkten Kredits-Operazionen, worüber die Entscheidung dem Minister des Innern im Einverständnisse mit jenem der Finanzen vorbehalten ist, lediglich von der Bewilligung der Statthalter, und nach Vollziehung der Organisirung, der Statthaltereien und Landes-Regierungen abhängig gemacht werden.

Diese Bestimmungen beziehen sich übrigens nur auf die **Landgemeinden** und jene Städte, welche kein eigenes Statut erhalten haben.

Bach m. p.

[illegible]erordnung des Ministers des Innern vom 26. October 1853,

[illegible] Reichs-Gesetzblatt, LXIV. Stück, Nro. 211, ausgegeben am 30. October 1853),

[illegible] für die Provinzen, in welchen das [illegible] vom 17. März 1849, R. G. Bl. Nr. 170, in [illegible]

[illegible] des §. 78, III [illegible] Gemeinde-Gesetzes [illegible] März 1849 [illegible] mit Aus[illegible] der [illegible] Gemeinde-Angelegenheiten, [illegible] und [illegible] Gemeinde-[illegible] der Be-[illegible] Gemeinde [illegible]

[illegible] Gemeinde-[illegible] 1853 [illegible] der [illegible] §§. 74, 75 und 81 des pro-[illegible] Gemeinde-Gesetzes vom 17. März 1849 [illegible] mit [illegible] §. [illegible] Gemeinde-[illegible] Anlagen, [illegible] der [illegible] Gemeinde-[illegible] nicht [illegible] Landes-[illegible] Regierungen [illegible] [illegible] werden.

Diese Bestimmungen beziehen sich übrigens nur auf die Landgemeinden und [illegible], welche kein eigenes Statut erhalten haben.

Bach m. p.